מסורת השים

שאשתחרריך ה"נ דהוו קירושין הכי השתא

הרב מעיקרא בהמה השתא דעת אחרת

ואלא הא דאמר ר' אישעיא יהנותן פרוטה

לאשתו ואמר לה הרי את מקודשת לי לאחר

שאגרשיך אינה מקודשת ה"נ לר' יוחנן דהוו

קידושין נהי דבידו לגרשה בידו לקדשה תפשוט *דבעי רב אושעיא 'הנותן שתי

פרוטות לאשה באחת אמר לה התקדשי

לי היום ובאחת אמר לה התקרשו לי לאחר

שאגרשיך תפשום מינה דלא הוו קידושין

רלמא כי היכי דתפסי קידושין השתא תפסי

נמי לאחר כן תניא כותיה דרבי יותנן *אין

תורמין מן התלוש על המחובר ואם תרם

אין תרומתו תרומה כיצד אמר פירות ערוגה

זו תלושין יהיו תרומה על פירות ערוגה זו

מחוברת פירות ערוגה זו מחוברת יהיו

תרומה על פירות ערוגה זו תלושין לא אמר

כלום הכל אמר לכשיתלשו ונתלשו דבריו

קיימין *יתר על כן א"ר אליעזר בן יעקב

אפילו אמר פירות ערוגה זו תלושין יהיו

תרומה על פירות ערוגה זו מחוברת פירות

ערוגה זו מחיברת יהיו תרומה על פירות

ערוגה זו תלושין לכשיביאו שליש ויתלשו

והביאו שליש ונתלשו דבריו קיימין אמר

רבה לא א"ר אליעזר בן יעקב אלא בשחת

אבל באגם לא רב יוסף אמר אפילו באגם

מאי משמע דהאי אנם לישנא דבוצלנא

כמאן אזלא הא *דתניא האומר לחברו אם

ילרה אשתך נקבה מקודשת לי לא אמד

כלום וא"ר הנינא לא שנו אלא שאין אשתו

מעוברת אבל אשתו מעוברת דבריו קיימין

כמאן אי כרכה כשהוכר עוברה אי כרב יוסף

אע"פ שלא הוכר עוברה ואיכא דאמרי אמר רבה לא א"ר אליעזר בן יעקב אלא בשהת

דבי כיבשא אבל בשחת דבי שקיא לא רב

יוסף אמר אפילו בשחת דבי שקיא כמאן

אזלא הא *רתניא האומר לחבירו אם ילדה

אשתך נקבה מקידשת לי לא אמר כלום

ואמר רבי הנינא לא שנו אלא שאין אשתו

מעוברת אבל אשתו מעוברת דבריו קיימים

כמאן כשהוכר עוברה ודברי הכל אמר אביי

רבי אליעזר בן יעקב ורבי ורבי מאיר כולהו

"סבירא להו אדם מקנה דשלב"ל רבי

אליעזר בן יעקב הא דאמרן רבי דתניא

לא

לשולם כלל הוא: אפינו שחם דבי שקים · הואיל והגיע לכלל שחח:

ודברי הכל : בין לרבה בין לרב יוסף הוכר עוברה בעינן דומים דשתם דהא נמי כשחת דבי כיבשא הוא שגמרו בידי שמים :

לריך שלשה משפט כחיב ביה כדין - נראה דוקא בקבלת מלוח

הוא דבעינן ג' אכל בטבילה בחד סגיא אם כבר קיבל עליו

מצוה

מן א מיי׳ פ'ג מכלי איסורי כיאכ כלככ וז יו סמג לאין קסו טושים ייד סימן רסח המצות וראיה מההיא דיבמות (דף מהי) דקאמר התם ההוא דהוו קרי כני ביני

> מו ב טוש"ע אכיע סי מ ספיף ו:

כרת נד מיי' פיז מסלי הישת סלכם יד סמג עשין מה מש"ע כס [עי' מ"מ וכ"מ] :

כעיף נה :

תום' ר"י הזקן

קבלם כשמבל עבדות כראיתא

רונו קרושי: אין בידו

במה שא"צ דעת אחרת"

בטבילת קריו משמע דלא בעינן דף מו:) דמושיבין אותה במים עד ומקצת מצות חמורות הלכך לאו בידו הוא: עבדית כראיתא בפי ולדורותיכם משמע לדורות עולם : המילן כך א'צ ג' ולדורותיכם לפבילתו והיינו דשניא אלא מעתה הנופן פרוטה לשפחתו ליה פשם דהשותא דעת אדת והר'ם ז'ל דעת אדת והר'ם ז'ל

בדו לקדשה בידו לקדשה .

יותיותות מאן יימר שימצא ת"ח ראויים להריע" אבל גבי עבר הלקדה מישראל אע"ב דבעי" ני הואיל ואיגן צריכים הכימים וראי צרילים וראי שכל

אים ילך שם דמצה קעביד ומשום הני שני קעביד ומשום הני שני קעביד ומשום הני שני בן נוקב דאינו רבכן אין אדם מקנם ואה מיון ר"ש בח"ש לפעלה: כתב ר"ש ה"ב דבר שלא בא לעולם וא"כ אפילו לפעלה: כתב ר"ש ה"ב התם מעיקרא בהסה מעוברת לת כלום הות וח"ת מכ"ל הבא דעת אחרת ע"כ" להדו תעום דאורי ביאון אחרי לרבי חנינא דאיירי כשאין אשתו כלומר לא שייך הכא מדצטר מעשה מעוברת ורבי אליעזר בן יעקב היא שכשנשתירה היא ודלמת תיירי תף כשתשתו מעוברת בריה אחרת שאין לה שש דמיון (עכשיו) עם ורכנן הית ות"כ תמתי קתמר לת שט וי"ל משום דבטלה ברייתא דבסמוך רא וכו" שהאשה אותה כריה שהיא קידם הגם הרי את מקודשת לי לאחר שאתנייר היא לאחר שנרשה ה"נ עצמה היא הואילוגרשת ואמאי (לא) תתרצה בקדושין אהר שנרשה כי אמרו כל שבירו לאו דאמר ליה אם ילדה אשתך נקבה ורבי

אבל בפה שדריך רשה רבי תנינת לפרם דלה אמר רבי חליעוד בן יעקב חלה כשחין אדרה ה) אדושבת שה אסתו מעוברת וכו' כדפרי דהה רבי חליעוד בן יעקב מודה שבידו לעשות כאילו אשתו משוברת וכו' כדפרי' דהא רבי אלישור בן יעקב מודה בשה לא תחשוב רציה היכח דחמר ני חם ילדה חשתך נקבה לחו כנום הוח ונרחה דאט"ג דהלכה כרבי אליעזר בן ישקב בעלמא דקב ונקי הוא

שמא אמו נעשה מא היותה מכח לית הלכתח כוותיה ולחו ככולהו תנחי דחמרי חדם מקנה מתרצית שוה שנהרצית פתרצית שזה שנהרצית עתה ספגי שאינו שזה כלום זהני קרושי לדהשתא הוא דייניגן לדו ואינו כלום ' זכן

לקריו כטמר וכי לא ראה קרי מימיו דלריך לטבול א"כ משמע מדנפיק שלשה ומיהו קשה מהא דאמר (שם מים מים מהלי מבחוץ ומוריטין לה מקלת מלות קלות פשים מים של ומקלת חמורות ותחים בשים ויי שלה מחורות ותחים משים ויי שלשה ומשני חני שלשה אלמא משמע דלטבילה נמי בעינן שלשה ויש לומר דודאי למטה בעינן שלשה אבל לא לעכב אי נמי י"ל דהא דבעי שלשה הייט שעמא משום קבלת מלות וא"ת משום קבלת מלות נמי אמאי בעינן שלשה והרי הודאות והלואות דכתיב בהן משפט ואפ"ה אמרינן בסנהדרין (דף ני) דדן אפילו יחידי ויש לומר דים לנו להשוותן לגזילות וחבלות דלעולם בעי שלשה דכל היכא דאיכא משפם אחד יהיה לכם לחקוםי לקולא ולחומרא לחומרת מקשיכן וא"ה א"כ ליבעי מומחין כמו סצות קלות בזילות וחכלות ויש לומר דשליחותייהו מבדינן כדאמרינן בגיטין (דף פח:) אלא פעתה : איכא פאן עוד חמר הר"ר נתנחל דבגר כתיב דריים דעבד הלקוח לדורותיכם דמשמע בכל ענין אע"ג סישראל כשם שא"צ באינן תומחין דעל כרחך השתא לקבל עליו מצות שכבר באינן תומחין דעל כרחך השתא לשם ליכא מומחין שהרי אין סמוכין

כתב בקרושה פיצ נמי הכא מי יימר דמודקקי לה תלתא דצרך ני היכא פאן דמרת זנני עובר כוכבים לאוברוד רמודקק דסוגים זו אתיא כמ"ד ביבמות ליה ג' אבל היטא גבי ישראל היטא גבי ישראל היטא גבי ישראל היטא גבי שמחתו היישר מטת לאחר שחרור לפי שהיה חייב שפתתו ודאי מודקקי ליה ג' ובידו הוא י והעיקר דהבי פירושא נבי גר שצריך ג' קורם שחרור במלות אשה א"כ בשעת ית ג' העיקר דרבי ש. נכי גר שצריך ג' שודיעוהו טצות קלות יימר מאן יימר "ח ראויים קנייט היו מטבילין אותו כדי לקבל המלות וטבילה דלאחר שחרור הייט טבילת גר וההיא לא בעי שלשה :

ה"ה נמי דמלי לשטיי לעיל הכי: ואמר רבי חנינא לא שט אלא שאין אשתו משברת .

כו' דקתני רבי מאיר אומר מקודשת (א) ולא תני בהדייהו זו אם ילדה אשתך נקבה כו' אלמא קסבר דאפילו ר' מאיר מודה דאינה מקודשת היכא

מאיר ורבי אלישור אמרו דבר אחד כדאמר לקמן ולפיכך אתא דעבידא דפסידה כי לא משקה לה כדמיבעי לה הלכך כמי שלא באה

שלא כא לפולם . ביאה נשרה כי הכא דלא הביא שלים : דשלב"ל דהא פליצי בב"ח (דף סי:) רב נחמן ורב הונא במוכר פירות דקל לחבירו רב הונא אחר עד שלא באו לעולם יסול לחזור בו משבאי לעולם אין יכול לחזור בו (ג) ואדם מקנה דבר שלא בא לעולם ורב נחמן אחר אפילו באו לעולם יסול לחזור יכן בי דאין אדם מקנה דבר שלא בא לשולם וזה מכתן קודם שבאי לשולם והלכה כרב נחמן בדיני וא"כ אין הלכה כר"א בן יעקב:

לכם כגר כאזרח: מי יימר דמודקקו ליה · הלכך לאו בידו הוא: הכי ליה בר ארמאי פירוש חשום דמל ולא טדל אמר ריב"ל מי לא טבל נמי דסוו קידושיקהואיל וכידו לשחררה ולקדשה: ס"ג מעיקרם בסמם תורה אור והשתא דעת אחרם. הלכך אין מחוסר

לריך שלשם - ישראלים שנוקקין לי להטבילו ולהודישו מקלח מטוח קלות

וחמורות כדחמר ביבמות (דף מזי):משפט כסיב ביה · משפט אחד יהיה

גר "צריך שלשה מ"ם "משפט כתיב ביהיקה מעשה גדול מה: ה"ג הנופן פרופה ינפום פה מה כד למשמו וממר פרי מם מקודשם לי למחר כדין מי יימר דמודקקו ליה הני תלתא מתקוף שאנרשיך אינה מקודשם - אם נירשה לה ר' אבא ברממל אלאמעתה הנותן פרומה הכי נמי דהוו קידושין לרבי יוחגן : לשפחתו ואמר הרי את מקודשת לי לאחר

בידו לקדשה · בחמיה וכי בידו לקדשה אם יגרשנהשמא לא תתרלה בקידושיו: מפשום דבעי רבי אושעים - מהח דאמרן דמשום דאין בידו לקדשה משינרשנה לא הוו קידושין ולא מידי תפשוט דבעי ר' אושעיא נמי דלא הוו קירושין דהשתא חלין לכשינרשנה: דלמא כי היכי דספסי כו' - כלומר מרים ג. להכי מספקא ליה לרבי אושעיא בהא משום דאיכא למימר דלמא סבירא לן מגו דאי בעי לקרושי השתא מקדשי תפסי בה קידושין לחחר זמן מהשתח אבל המקדש את אשתו לא חויא השתא למתפס קדושי שהרי מקודשת ועומדת: [מוספתה פ'נ דפרומים]

סנים כווסיה דרכי יוסנן . דכל שבידו לאו כמתוסר מעשה דמי : אבל אם אמר לכשיפלשו פרומה ונסלשו דבריו קיימין - הואיל ובידו לחלום ולהפרים: יסר על כן · אפילו מה שאין בידו דקסבר אדם מקדים ומקנה דשלב"ל: לכשיכיאו שלישי שעדיין לא הביאו

שליש ואין בידו לתלוש ולהפרים יכמות עבי דתבוחה שלא הביחה שליש לאו תבוחה היא כרגמר בר"ה (דף יני) מועשת את התבואה לשלש אל תקרי לשלש אלא לשלים: פולם כשמם י שאמ"פ שלח נתבשלו הגרשינין שליש או אפי' עדיין לא לבלבו החישים שחת מיהא הוי וראוי לקצור ולהאכיל לבהמה דמידי דמינכר וחשוב הוא: אבל באנם . שאינה אלא למחים רכים ולקמן מפרש

דוא אר"א דאמר קרא °הלכוף כאגמין ראשוישמים מחי לפון אגם: לא דכיון דלא חשיב מה לא חייל עליה שם תרומה למפרע: [ניל דתמן] דבוללנא - שהוא מבלל ועולה מן הארץ וים בו כדי לכוף וחבירו בעירובין (דף כם:) דלא איבטל דירתא שלא גדל זרת: כמשן שולם - אדרבי תגינא קאי כמאן פרים רבי חנינא אמתני' דאם

אשתו מעוברת דבריו קיימין אלמא (ח) תום' ד'ה וחמר וכו' מקודפת לח פני דבר שלא בא כלל לשולם הוא דאין מקנה אבל בא מקלתו מקנה: כמאן אי כרבם - סבירא ליה דאיקמא לרבי אליעזר בן יעקב בשחת הכא מעוברת נמי בשחוכר עוברה וכדרכי אליעזר [דיל דחגן] בן יעקב ואי כרב יוסף סבירא ליה דאפיט באגם אמרה רבי אליעזר הכא אפיט לא הוכר אמר רבי חנינא

מקודשת לדברי ר' אליעזר בן יעקב וכדרבי אליעזר בן יעקב קי"ל דמשנתו קב ונקי : דבי כיבשם י שדה של בית

הבעל שדייה בתי נשמים: אבל נמי אשוראי ונשר' עקינא הבענ שד"ם כנו בשת בית בית לכנ קבו: כשחם דבי שקים . של שדה בית לכנ קבו: בשחם דבי שקים . של שדה בית לכני קבו: השלחין שלריכה להשקות לא אמר

(ניסיק ינ: מכ: כית נג: כיב מס: קכו: קלח

הנהות הב"ח

דפותית ומשני התימוד לבי שקשה ובתר הכי מקשה ומשני ובמף משני תירוץ שהוא מספיק לכל הקישיות' תפשום התאיל דאמות דמפני שאן בידו לקידשה משירשנה [לא] תו קרושי השתא משאינו מספיק אלא לאחה הקישיא ומשני התלמוד כדי שיקשה ובתר הכי מקשה ומשני ובמף משני תירוץ שהוא יאבל המקדש אשתני לא חודה השתא למחפס קידשי שהיי מקדשת האי ולא המשני דלמא מ"ל כני דא בע"ל היא אשני לה לד' אשעיא דלמא מ"ל כני היא אור במקדשה והמשני הרמש מתני המשבי הדמוא מקדשת בהשתא כדפרישנא לעיל יאבל נתון למצוה שוי פרושה אור במחפר מעשה דמי המשני האמוע במחפר מעשה דמי במחפר מעשה דמי המאל המוכר מעשה דמו בידו לאר במחפר מעשה דמו המקדשה לי אבר שתרש המעם הדגרשון שהם בידו לא במדונה המקדש לו תפסיב הקדובי בתר שתוא המעם בדול מדעה הדא בעיא לו במרוש בידו לא במדונה האור במשוא המעם הדמו המעם הדמו מותרים לומר שאם נידשה בחובה למוב מעול המעם המשוא בעיא בעיא בעיא בעיא המעם הדמות להתקדש לי הלכך הניא לה מקודשת כלומר שאם נידשה בדיכה גם מקודשי שנים התימור המשנה ובא אחר וקרשה בדיכה גם מות ומוה ואור המשוא המדשו להמשוא מבדינו וארא מספנון ומסתברא שהם נידשה מקדמי פרושה המשנה ובא אחר וקרש לי הלכך הניא לה מקודשת כלומר שאם נידשה במורים מקדמי פרושה המשנה ובא אחר וקרשה בדיכה במותר המשוא מבדינו ואני המרשה לאותר המותר המשוא המדשיו להמחות מהמדשיו להמחשה להיות המדשה המותר המשומה המותר המותר המחום המחום המחום המתוחים המתוחה המדשה המחום המתוחה מתוחה מתו